

20

Forslag til lov

om

ophævelse af forordning af 6. oktober 1753 angående forbud mod hasardspil.

(Fremsat i folketinget den 16. oktober 1952 af justitsminister *Helga Pedersen*).

Forordning af 6. oktober 1753, hvorved forbydes alle slags såkaldte hasardspil, ophæves.

Bemærkninger til lovforslaget

Forordningen af 6. oktober 1753 angående forbud mod hasardspil indeholdt i sin oprindelige affattelse dels et almindeligt forbud mod hasardspil og bestemmelser om straf for deltagelse i og medvirken til sådant spil, dels forskellige civilretlige bestemmelser om hasardspillegæld m. v. Ved borgerlig straffelov af 15. april 1930 §§ 203 og 204 indførtes der nye, mindre vidtgående regler om straf for hasardspil, og i forbindelse hermed ophævedes ved loven af samme dato om ikrafttræden af borgerlig straffelov de i forordningens §§ 3 og 5 samt § 6, 1. led, indeholdte straffebestemmelser. Forordningens § 9 ophævedes ved lov nr. 146 af 13. april 1938 om gældsbreve, og af de øvrige bestemmelser har nu kun § 6, 2. led, og § 11 nogen praktisk betydning. Efter disse bestemmelser har de politifolk, der griber ind over for ulovligt hasardspil, krav på de penge, der ved politiets tilstedekomst findes på bordet, dog at den eventuelle angiver — uanset om han selv har deltaget i spillet — har krav på halvdelen; endvidere har angiveren krav på en trediedel af de bøder, der måtte blive idømt.

Bestemmelserne i forordningens § 6, 2.

led, og § 11 tilskynder selvsagt til effektiv indskriden mod ulovligt hasardspil. Det må imidlertid anses for uheldigt, at politiet, hvis tjenestepligt det er at efterforske alle forbrydelser, for en enkelt gruppe af forseelser får en særlig tilskyndelse til at skride ind. De interesser, hasardbestemmelserne skal beskytte, er efter nutidens forhold ikke af en sådan betydning, at de kan begrunde opretholdelsen af de nævnte præmieringsbestemmelser på dette område. Det vil endvidere kunne virke anstødeligt, at angiverne, der ofte selv vil være impliceret i hasardspillet, skal kunne spekulere i at foretage anmeldelse til politiet.

Justitsministeriet må derfor i overensstemmelse med erklæringer indhentet fra politiet, anklagemyndigheden og straffelovskommissionen anse det for rettest, at bestemmelserne ophæves. I forbindelse hermed har man fundet det rettest at foreslå, at forordningen af 6. oktober 1753, hvis øvrige bestemmelser som nævnt dels er ophævet ved tidligere love, dels ikke længere har nogen praktisk betydning, ophæves i sin helhed.